

Arrest

nr. 157 193 van 27 november 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X - X,
beide handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun
minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel
en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de
staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 10 december 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 oktober 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienden op 7 februari 2012 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Zij dienden op 14 maart 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weigerde hen op 11 april 2012 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

De aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 14 maart 2012, werd op 5 juni 2012 onontvankelijk verklaard.

Zij werden op 18 juni 2012, onder een bijlage 13quinquies, bevolen om het grondgebied te verlaten. Verzoekers stelden een schorsings- en annulatieberoep in tegen voormelde beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 89 444 van 10 oktober 2012 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tot nietigverklaring.

Verzoekers dienden op 18 juni 2012 een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in, bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De tweede aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 18 juni 2012, werd op 26 juni 2012 onontvankelijk verklaard. Tegen deze beslissing dienden verzoekers een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 88 445 van 10 oktober 2012 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dit beroep tot nietigverklaring.

Op 2 juli 2012 werden zij bevolen om het grondgebied te verlaten onder bijlage 13. Ook tegen dit bevel om het grondgebied te verlaten dienden verzoekers een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 88 446 van 10 oktober 2012 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dit beroep tot nietigverklaring.

Verzoekers dienden op 13 juli 2012 een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in, bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 10 september 2012 onontvankelijk verklaard. Tegen deze beslissing dienden verzoekers een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het beroep tot nietigverklaring ingediend tegen die beslissing werd op 11 februari 2013, bij arrest nr. 96 822, door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

Zij dienden op 19 oktober 2012 een vierde aanvraag om machtiging tot verblijf in, bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 23 november 2012 onontvankelijk verklaard. Zij werden diezelfde dag, onder een bijlage 13sexies, bevolen het grondgebied te verlaten en tevens werd hen een inreisverbod opgelegd. Tegen deze beslissingen dienden verzoekers een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 104 342 van 4 juni 2013 werd dit annulatieberoep verworpen.

Zij dienden op 31 december 2012 een vijfde aanvraag om machtiging tot verblijf in, bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 19 maart 2013, onontvankelijk verklaard. Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 19 maart 2013 bleek kennelijk niet dat verzoeker zou lijden aan een aandoening die een directe bedreiging inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit. De beschreven aandoeningen vereisten geen dringende maatregelen zonder welke er acuut levensgevaar zou kunnen zijn. Zij werden op diezelfde dag bevolen, onder een bijlage 13, het grondgebied te verlaten. Verzoekers dienden tegen voormelde beslissingen een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 100 243 van 29 maart 2013 werd de vordering verworpen daar de bestreden beslissingen diezelfde dag werden ingetrokken.

Verzoekers werden op 22 april 2013 gemachtigd tot een tijdelijk verblijf van één jaar.

Zij dienden op 18 maart 2014 een aanvraag tot verlenging van hun tijdelijk verblijf in. Verzoekers werden in het bezit gesteld van een bijlage 15, geldig tot 30 augustus 2014.

De arts-adviseur stelde in zijn advies van 29 juli 2014 dat er een duidelijke verbetering van de medische aandoeningen was ten aanzien van het ogenblik waarop de verblijfsmachtiging werd toegestaan en dat er geen redenen weerhouden kunnen worden waaruit kan worden afgeleid dat die situatie niet blijvend zou zijn. Daarenboven werd gesteld dat de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Albanië.

Op 30 juli 2014 werd de verlenging van hun verblijfsmachtiging geweigerd. Zij namen op 5 augustus 2014 kennis van voormelde beslissing. Verzoekers werden diezelfde dag, onder een bijlage 13, bevolen om het grondgebied te verlaten. Tegen de beslissing tot weigering verlenging van het tijdelijk verblijfsrecht dienden verzoekers een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gekend onder rolnummer 159 635.

Tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 5 augustus 2014 dienden verzoekers een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gekend onder rolnummer 159 710.

Verzoekers dienden op 5 september 2014 een zesde aanvraag om machtiging tot verblijf in, bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 2 oktober 2014 werd aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 5 september 2014, onontvankelijk verklaard, daar de bij de aanvraag gevoegde standaard medische getuigschriften onvolledig waren daar de tweede pagina telkens ontbrak. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 05.09.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

HE (R.R.: xxx)

Geboren te Vajush Shkoder op (...)1966

+ partner: HF (R.R.: xxx)

Geboren te Grizhe Shkoder op (...)1974

+ minderjarige kinderen:

-HEm; °(...)1997

-HEr; °(...)2002

-HEn; °(...)2010

adres: (...) 1030 SCHAARBEEK

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en)

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkenen leggen in de aanvraag dd. 5.9.2014 twee documenten voor. Deze documenten zijn echter onvolledig aangezien de tweede pagina ontbreekt. Gezien de onvolledigheid en dus het gebrek aan relevante medische informatie, kan dit document niet beschouwd worden als een standaard medisch getuigschrift. Bij gebreke aan een standaard medisch getuigschrift is de aanvraag onontvankelijk. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011).”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Ter adstruering van hun middel zetten verzoekers uiteen wat volgt:

“(i) Schending van de materiele motiveringsverplichting (art. 1-3 Wet 29 juli 1991)

De bestreden beslissing is foutief gemotiveerd waar zij stelt dat geen medisch getuigschrift zou zijn voorgelegd.

Verzoekster brengt onder stuk 2 het attest bij dat werd bijgevoegd bij haar oorspronkelijke aanvraag.

De aanvraag maakt in de inventaris van stukken uitdrukkelijk melding van dit attest.

De bestreden beslissing is derhalve foutief gemotiveerd waar zij het tegendeel beweert.

Zelfs indien de stelling zou kunnen worden weerhouden, dat de tweede pagina ontbreekt, kan de stelling niet worden weerhouden dat het standaard medisch getuigschrift niet zou zijn bijgevoegd; het werd ontegensprekelijk wel gevoegd bij de initiële aanvraag, doch mogelijkerwijze, ingevolge slechte kopie, onvolledig.

(ii) Schending van het redelijkheidsbeginsel

Ook indien de stelling van tegenpartij zou kunnen worden weerhouden, dat een pagina van het medisch attest zou ontbreken en geen standaard medisch getuigschrift voorlag bij de initiële aanvraag, dient de bestreden beslissing te worden vernietigd wegens schending van het redelijkheidsbeginsel.

Ondanks de verschillende indicaties nopens de ernst van de aandoening, en louter op grond van een (mogelijks) onvolledige kopie, wordt brutaal beslist tot de onontvankelijkheid van de aanvraag.

De Staatssecretaris beschikte over de eenvoudige mogelijkheid om de mededeling van een volledige kopie van het attest te verzoeken bij de raadsman van verzoeker, hetgeen hij heeft nagelaten.

De Staatssecretaris buit thans de onontvankelijkheidsbeslissing uit om aan verzoekers, met een ernstig zieke minderjarige dochter, een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen, samen met een inreisverbod (!).

De houding van de Staatssecretaris is manifest onredelijk."

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Betreffende de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, merkt de Raad op dat het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toestaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en)

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkenen leggen in de aanvraag dd. 5.9.2014 twee documenten voor. Deze documenten zijn echter onvolledig aangezien de tweede pagina ontbreekt. Gezien de onvolledigheid en dus het gebrek aan relevante medische informatie, kan dit document niet beschouwd worden als een standaard medisch getuigschrift. Bij gebreke aan een standaard medisch getuigschrift is de aanvraag onontvankelijk. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011)."

Verweerder maakt toepassing van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;"

In casu wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard omdat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd.

Nazicht van de stukken van het administratief dossier toont aan dat verzoekers bij hun aanvraag twee documenten hebben gevoegd, zoals ook wordt weergegeven in de motivering van de bestreden beslissing. Het eerste document betreft een medisch attest waarvan een pagina ontbreekt en het tweede document betreft een specialistisch verslag ter ondersteuning van het medisch attest. Dit laatste document is wel volledig.

Het komt de Raad kennelijk onredelijk voor te stellen dat het standaard medisch attest niet werd voorgelegd bij de aanvraag. Bij de aanvraag werd wel degelijk een standaard medisch attest gevoegd, alleen blijkt dat duidelijk dat dit standaard medisch attest ingevolge een materiële vergissing slechts gedeeltelijk werd gekopieerd. Nergens blijkt uit de zinsnede "*indien het standaard medisch attest niet wordt voorgelegd bij de aanvraag*" van voormelde bepaling, dat door verweerder wordt aangehaald om de aanvraag onontvankelijk te verklaren, dat een aanvraag onontvankelijk kan worden verklaard wanneer het standaard medisch attest dat gevoegd werd bij de aanvraag onvolledig blijkt te zijn.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan worden aangenomen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 oktober 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU